

PROVINSJE FRYSLAN		
Doc. nr.:		
Class. nr.:		
Ingek.: 24 FEB 2015		
Afdeling. S&P		
Beh. door:	Afd. Hoofd	AWB .. weken

voor kennisg. aangenomen/tel. afgedaan

provinsje fryslân
provincie fryslân

postbus 20120
8900 hm leeuwarden
tweebaksmarkt 52

telefoon: (058) 292 59 25
telefax: (058) 292 51 25
www.fryslan.frl

Aan:
Het college van gedeputeerde staten
van de provincie Fryslân
Postbus 20120
8900 HM LEEUWARDEN

Onderwerp : advies inzake het bezwaarschrift tegen een verleende vergunning op grond
van de Natuurbeschermingswet 1998 ten behoeve van veehouderij VOF [REDACTED]
[REDACTED] te Schiermonnikoog.
Datum : 24 februari 2015
Ons kenmerk : Awb 147 / 14
Commissie : [REDACTED] [REDACTED] en [REDACTED]

Geacht college,

1. Inleiding

Hierbij brengen wij u advies uit naar aanleiding van het door [REDACTED] van milieu-adviesbureau Middelkamp, namens de Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A. (hierna te noemen: bezwaarmaker), ingediende bezwaarschrift van 7 november 2014, tegen uw besluit van 26 september 2014, kenmerk 01159649 (verzonden 26 september 2014), waarbij een vergunning op grond van artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998) is verleend ten behoeve van een veehouderij.

2. Verloop van de procedure

Bij brief van 15 januari 2014 is een aanvraag ingediend voor een vergunning ex artikel 19d van de Nbw 1998 ten behoeve van een veehouderij op het adres Kooipad 1 te Schiermonnikoog. Het project of handeling vindt plaats in of nabij het Natura 2000-gebied "Duinen Schiermonnikoog".

Bij besluit van 26 september 2014 is de gevraagde vergunning door uw college verleend, onder de voorwaarde dat de vergunning geldig is zolang de maximale aantallen dieren uit de aanvraag niet worden overschreden en de dieren volgens de in de aanvraag weergegeven stalsystemen worden gehouden.

De totale emissie mag niet meer mag bedragen dan 1.170,4 kg NH₃ per jaar, zijnde de aangevraagde emissie op basis van 47 schapen (categorie B1), 70 stuks vrouwelijk jongvee (categorie A3) en 91 melk- en kalfkoeien (categorie A1.100.1).

In het besluit is uitgegaan van een referentiesituatie (Melding Besluit Melkrundveehouderijen Milieubeheer van 14 december 1994) van 93 schapen (categorie B1), 70 stuks vrouwelijk

jongvee (categorie A3) en 91 melk- en kalfkoeien (categorie A1.100.1), met een totale emissie van 1.202,6 kg NH₃ per jaar.

Uit de AAgro-stacksberekeningen blijkt dat er geen toename van depositie plaatsvindt. Er vindt een afname van depositie plaats.

Tegen dit besluit is door bezwaarmaker op 7 november 2014 een bezwaarschrift ingediend. Bij brief van 12 december 2014 is het bezwaar aangevuld met de gronden.

Uw college heeft op 19 januari 2015 een verweerschrift ingediend.

Op 10 februari 2015 heeft de algemene kamer van de Commissie voor bezwaar- en beroepschriften en klachten van de provincie Fryslân (hierna: de Commissie) een hoorzitting gehouden, waarop een tiental bezwaarschriften gevoegd is behandeld. Bezwaarmaker is niet verschenen. Namens derde-belanghebbende is verschenen [REDACTED] (gemachtigde DLV Bouw, Milieu en Techniek BV). Uw college werd vertegenwoordigd door [REDACTED] ambtenaar van de provincie. Het zakelijk verslag van de hoorzitting is onder punt 7 van dit advies opgenomen.

3. Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift is tijdig, binnen de in art. 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gestelde termijn, ingediend. Bezwaarmaker is aan te merken als belanghebbende. Het bezwaarschrift is voldoende gemotiveerd om dit op grond van artikel 6:5 Awb in behandeling te nemen. Het bezwaar is dan ook ontvankelijk.

4. Wettelijk- en toetsingskader

Voor het in dit bezwaarschrift aan de orde zijnde geschil, zijn (onder meer) de volgende bepalingen relevant.

Ingevolge artikel 10a, eerste lid, van de Nbw 1998 wijst de minister gebieden aan ter uitvoering van richtlijn 2009/147/EG (Vogelrichtlijn) en richtlijn 92/43/EEG (Habitatrichtlijn). Ingevolge het tweede lid bevat een besluit als bedoeld in het eerste lid de instandhoudingsdoelstelling voor het gebied. Tot de instandhoudingsdoelstelling behoren in ieder geval:

- a. de doelstellingen ten aanzien van de instandhouding van de leefgebieden, voor zover vereist ingevolge richtlijn 2009/147/EG; of
- b. de doelstellingen ten aanzien van de instandhouding van de natuurlijke habitats of populaties in het wild levende dier- en plantensoorten voor zover vereist ingevolge richtlijn 92/43/EEG.

Ingevolge artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998, voor zover hier van belang, is het verboden zonder vergunning van het college van gedeputeerde staten projecten of andere handelingen te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling, met uitzondering van de doelstellingen, bedoeld in artikel 10a, derde lid, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Ingevolge artikel 19e, aanhef en onder a, van de Nbw 1998, voor zover hier van belang, houdt het college van gedeputeerde staten bij het verlenen van een vergunning als bedoeld

in artikel 19d, eerste lid, rekening met de gevolgen die een project of andere handeling, waarop de vergunningaanvraag betrekking heeft, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, met uitzondering van de doelstellingen bedoeld in het derde lid van artikel 10a, kan hebben voor een Natura 2000-gebied.

Ingevolge artikel 19f, eerste lid, van de Nbw 1998 maakt de initiatiefnemer voor projecten waarover het college van gedeputeerde staten een besluit op een aanvraag voor een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, neemt, en die significante gevolgen kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied, alvorens het college van gedeputeerde Staten een besluit neemt, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstelling van dat gebied.

Ingevolge artikel 19g, eerste lid, van de Nbw 1998 kan, indien een passende beoordeling is voorgeschreven op grond van het eerste lid van artikel 19f, een vergunning als bedoeld in het eerste lid van artikel 19d slechts worden verleend indien gedeputeerde staten zich op grond van de passende beoordeling ervan hebben verzekerd dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast.

Ingevolge artikel 19kd, eerste lid, van de Nbw 1998, voor zover hier van belang, worden onder significante gevolgen als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, niet verstaan de gevolgen van een handeling door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstofgevoelige habitats in een Natura 2000-gebied in de volgende gevallen:

- a. de handeling is gebruik dat op de referentiedatum werd verricht en is sedertdien niet of niet in betekenende mate gewijzigd, en heeft sedertdien per saldo geen toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied veroorzaakt;
- b. de handeling is een activiteit die na de referentiedatum is begonnen, of een gebruik dat na de referentiedatum in betekenende mate is gewijzigd, waarbij is verzekerd dat, in samenhang met de voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik per saldo niet is toegenomen of zal toenemen.

Ingevolge het derde lid van artikel 19kd van de Nbw 1998 wordt onder “referentiedatum” als bedoeld in het eerste lid verstaan:

- a. voor gebieden ter uitvoering van richtlijn 92/43/EEG (Habitatrichtlijn):
  1. 7 december 2004; of
  2. de datum waarop het desbetreffende gebied door de Europese Commissie tot een gebied van communautair belang is verklaard ter uitvoering van artikel 4, tweede lid, van richtlijn 92/43/EEG, voor zover die verklaring plaatsvindt na 7 december 2004.
- b. Voor gebieden ter uitvoering van richtlijn 2009/147/EG (Vogelrichtlijn) de datum waarop het desbetreffende gebied is aangewezen ter uitvoering van richtlijn 2009/147/EG.

Ingevolge het vierde lid van artikel 19kd van de Nbw 1998 wordt, voor zover hier van belang, onder “voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied” voor de toepassing van dit artikel verstaan: voor stikstof gevoelige natuurlijke habitats en habitats van soorten in een Natura 2000-gebied ten aanzien waarvan op grond van artikel 6, eerste lid, van de Habitatrichtlijn een verplichting geldt tot het treffen van instandhoudingsmaatregelen.

De referentiedatum van het betrokken Natura 2000-gebied “Duinen Schiermonnikoog” is 24 maart 2000 (aanwijzing als VR-gebied). Derhalve geldt de vergunde situatie op die datum als referentiesituatie.

5. Zakelijke weergave van de gronden van het bezwaarschrift

passende beoordeling en algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Het besluit is in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en wet- en regelgeving genomen en ten onrechte niet passend beoordeeld als bedoeld in de Nbw 1998 en Vogel- en Habitatrichtlijn.

emissie en depositie

In het besluit staat dat de aangevraagde activiteiten geen negatieve effecten zullen hebben op de relevante habitattypen en/of soorten. Dat is niet voor alle gebieden met zekerheid te zeggen, daar niet is onderzocht wat de depositie was ten tijde van de referentiedata en wat de depositie is in de aangevraagde situatie.

Anders dan gedeputeerde staten stellen is er geen afname in emissie en zelfs wanneer er wel een afname is dan hoeft dat niet te betekenen dat er ook een afname in depositie is. Op deze manier kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat negatieve effecten op het gebied zijn uitgesloten. Het besluit is in zoverre onvoldoende gemotiveerd (zie uitspraak RvS nr. 200709052/1).

aantal dieren

De bestaande rechten zijn niet correct en daarmee te hoog vastgesteld. Een onderzoek naar mogelijk structureel minder gehouden dieren heeft niet plaatsgevonden. Onduidelijk is in welke stallen welke diersoorten aanwezig zijn geweest. Daarnaast zijn er bouwwerken voor andere activiteiten in gebruik dan het houden van vee. Dat duidt er op dat het veebestand structureel lager is geweest, althans dat er geen 91 melkkoeien en 70 stuks jongvee aanwezig is geweest. In zoverre is er nader onderzoek nodig.

Er is ten onrechte geen gebruik gemaakt van controlerapporten van gemeenten waaruit een indicatie van het feitelijk aanwezige veebestand kan worden gemaakt.

Veehouders die over een Hinderwet/milieuvergunning moesten beschikken hebben te maken met artikel 27 Hinderwet en artikel 18.8 Wet milieubeheer. Als minder dieren werden gehouden of een stal niet is gebouwd worden ze gekort op hun emissie. De veehouders die een dergelijke vergunning niet nodig hebben zouden niet te maken hebben met een lagere emissie bij een lagere veebezetting. Een melding is bedoeld voor het houden van vee. In de melding wordt het aantal gemeld en in welke stallen. Als dat structureel lager is geweest, dan is dat het veebestand wat gehouden mag worden. Is de vergunning van 1991 deels vervallen? Is daar onderzoek naar gedaan?

Bezwaarmaker verzoekt uw college derhalve het besluit in heroverweging te herroepen en aan bezwaarmaker een proceskostenvergoeding toe te wijzen.

6. Standpunt van Gedeputeerde Staten (verweerschrift)

passende beoordeling en algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Wat betreft het standpunt dat de vergunning is verleend in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de wet- en regelgeving stelt uw college dat de bezwaarmaker deze punten niet onderbouwt met steekhoudende argumenten. Verzekerd is immers dat, in samenhang met voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied Duinen Schiermonnikoog als gevolg van die activiteit of dat gebruik per saldo niet is toegenomen of zal toenemen. In dat geval betreft het bevoegd gezag bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d,

eerste lid, ingevolge artikel 19kd, eerste lid, aanhef en onder b Nbw niet de gevolgen die deze handeling kan hebben door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied. Derhalve is het besluit niet in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de wet- en regelgeving.

emissie en depositie

Uit bijlage 6 van de aanvraag blijkt dat in de referentie situatie (op basis van de op 19 december 1994 geaccepteerde Melding Besluit Melkrundveehouderijen Milieubeheer) een NH₃-emissie van 1202,6 kg is vergund. Uit de op 9 juli 2014 bij de aanvraag overgelegde aanvullende gegevens (kenmerk 01162847) blijkt dat de emissie in de gewenste situatie afneemt tot 1170,4 kg NH₃ en dat ook de NH₃ depositie daarmee op alle 11 referentiepunten van voor stikstof gevoelige habitattypen in het Natura 2000- gebied Duinen Schiermonnikoog afneemt.

Hierdoor is sprake van een situatie zoals is beschreven in artikel 19kd lid 1, onder b, van de Nbw. Er is geen sprake van significante gevolgen als gevolg van stikstofdepositie aangezien in samenhang met voor de activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied als gevolg van de activiteit, per saldo niet is toegenomen of zal toenemen.

De verwijzing in het bezwaarschrift ziet op de uitspraak van de ABRvS van 22 oktober 2008, nr. 200709052/1:

Daargelaten de vraag of de bij het bestreden besluit verleende vergunning en de intrekkingen van de vergunningen voor de inrichtingen aan de [locatie 2] en [locatie 3], als afzonderlijke plannen of projecten dienen te worden aangemerkt dan wel als één plan of project, overweegt de Afdeling het volgende. De enkele omstandigheid dat de bij het bestreden besluit vergunde inrichting en de (gedeeltelijke) intrekkingen van voornoemde vergunningen, in onderlinge samenhang bezien, leiden tot een afname van de gemiddelde ammoniakdepositie berekend op het habitatgebied "Kempenland-West", brengt naar het oordeel van de Afdeling in dit geval niet met zich dat kan worden uitgesloten dat er significante negatieve gevolgen zijn voor het habitatgebied zelf, afgezet tegen de voor het gebied geldende instandhoudingsdoelstellingen. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de berekening van het college betrekking heeft op de gemiddelde ammoniakdepositie op het gehele gebied en dat daarmee, gezien de ligging van de inrichting ten opzichte van het habitatgebied, in dit geval niet uitgesloten is dat op bepaalde plaatsen in het habitatgebied de ammoniakdepositie toeneemt. Het college heeft niet onderzocht wat enerzijds de gevolgen zijn van de toename van de ammoniakdepositie afkomstig van de bij het bestreden besluit vergunde inrichting voor voornoemd habitatgebied, afgezet tegen de daarvoor geldende instandhoudingsdoelstellingen, en wat anderzijds de gevolgen zijn van de afname van de ammoniakdepositie afkomstig van de inrichtingen waarvan de vergunningen geheel dan wel gedeeltelijk zijn ingetrokken. In zoverre kan niet worden uitgesloten dat er significante negatieve gevolgen voor het habitatgebied "Kempenland-West" optreden".

De verwijzing naar deze uitspraak van de Afdeling slaagt niet omdat in de vergunning een geheel andere wijze van berekening van de gevolgen van stikstofdepositie is aangehouden. In de in de vergunning gebruikte berekeningen wordt niet uitgegaan van *de gemiddelde ammoniakdepositie op het gehele gebied*, maar van de depositie op de dichtst bij gelegen punten met een gevoelig habitatype binnen het Natura 2000-gebied/ c.q. de gebieden of de dichtst bij gelegen rand(-en) van het gebied/ c.q. de gebieden. Aangenomen mag worden dat als hier geen toename van de depositie zal plaatsvinden die conclusie zeker ook ten aanzien van verderaf gelegen locaties geldt.

aantal dieren

Uit de vergunningenhistorie (gevoegd bij aanvraag) blijkt dat steeds is uitgegaan van de aantallen die zijn genoemd. De schapen behoeven niet in een stal te worden gehouden. Hooguit aflammeren zal in een stal plaatsvinden, gedurende korte tijd van het jaar.

Nader onderzoek naar hoeveelheden gehouden vee is niet noodzakelijk nu uit de bijgevoegde vergunningenhistorie (waaruit ook aantallen blijken) blijkt dat steeds is uitgegaan van dezelfde aantallen vee.

Bouwwerken voor groepsaccommodatie waren ook reeds aanwezig op de bijgevoegde tekening van de situatie in 1994. Nergens blijkt dat het vee bestand in de tussentijd structureel lager is geweest.

De Commissie wordt geadviseerd de bezwaren ongegrond te verklaren, de vergunning in stand te laten en bezwaarmaker geen proceskostenvergoeding toe te wijzen.

7. Zakelijke weergave van de hoorzitting

De voorzitter opent de zitting, heet iedereen van harte welkom, stelt de leden van de Commissie voor en legt de gang van zaken uit.

Voor wat betreft het dossier [REDACTED] verwijzen zowel de vertegenwoordiger van gedeputeerden staten als de gemachtigde van derde-belanghebbende naar het verweerschrift. De Commissie heeft geen vragen of opmerkingen.

De voorzitter licht de vervolprocedure toe, dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit de hoorzitting.

8. Overwegingen

emissie, depositie en referentiepunt

Indien toepassing wordt gegeven aan artikel 19kd, eerste lid, aanhef en onder b, van de Nbw 1998, dient te worden bezien of het project een activiteit betreft die na de referentiedatum van 7 december 2004 is begonnen, of in betekenende mate is gewijzigd, waarbij is verzekerd dat, in samenhang met voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige natuurlijke habitats en de habitats van soorten in het gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik per saldo niet is toegenomen of zal toenemen. Indien de stikstofdepositie per saldo niet is toegenomen ten opzichte van de vergunde situatie op de referentiedatum, zoals hier aan de orde, worden bij de besluitvorming over een te verlenen vergunning niet de gevolgen betrokken die een handeling kan hebben door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstofgevoelige habitats in een Natura 2000-gebied.

De deposities in de referentiesituatie en de gewenste situatie zijn berekend op basis van de verstrekte informatie en de best beschikbare technieken, zijnde een AAgro-stacks-berekening. De Commissie verwijst in dit verband naar r.o. 2.8.2 van de uitspraak van de Afdeling van 2 februari 2011, nr. 201003124/1/T1/R2, waarin de Afdeling overweegt:

2.8.2. De Afdeling ziet in het aangevoerde geen aanleiding voor het oordeel dat de stelling van het college dat het rekenmodel AAgro-stacks, dat is ontwikkeld door KEMA en Wageningen UR in opdracht van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, de best beschikbare techniek is voor de berekening van ammoniakdepositie op relatief korte afstanden van puntbronnen onjuist is. (...). Nu het aangevoerde ook anderszins geen aanleiding geeft voor het oordeel dat het

rekenmodel AAgro-stacks niet voldoende betrouwbaar en representatief is, mocht het college gebruik maken van dit rekenmodel.

De Commissie heeft geen redenen om te twifelen aan de juistheid van de gehanteerde AAgro-stacks-berekening. Uit de relevante berekeningen in de aanvraag blijkt duidelijk op welke relevante gebieden is getoetst en dat als gevoelige punten daarbij steeds de dichtstbij gelegen punten met een gevoelig habitatype binnen het Natura 2000-gebied zijn gehanteerd. Aangenomen wordt dat als hier geen toename van de depositie zal plaatsvinden die conclusie zeker ook ten aanzien van verderaf gelegen locaties geldt. Dit uitgangspunt als berekeningswijze komt niet onbegrijpelijk over. Bezwaarmaker heeft op geen enkele wijze onderbouwd waarom deze berekeningsmethodiek, die niet uitgaat van een gemiddelde depositie voor het gehele Natura 2000-gebied, als onjuist moet worden bestempeld. De Commissie is van oordeel dat deze bezwaargrond geen doel treft. Naar het oordeel van de Commissie treft het bezwaar op dit punt dan ook geen doel.

aantal dieren

Zowel in het bij de aanvraag gevoegde besluit van 14 december 1999 van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Schiermonnikoog (Meldingsformulier Besluit Melkrundveehouderijen Milieubeheer), als in de nadien op 25 april 2000 door voormeld college, met toepassing van de Wet milieubeheer, verleende vergunning is uitgegaan van de dieraantallen die in het thans bestreden besluit als referentiesituatie zijn gehanteerd. De Commissie is van oordeel dat bezwaarmaker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat structureel minder dieren zijn gehouden dan in het bestreden besluit is opgenomen.

Voorts is de Commissie van mening dat moet worden uitgegaan van de vergunde situatie. In dit verband wijst de Commissie op een uitspraak van de Afdeling van 5 juni 2013, nr. 201207329/1/R2, waarin de afdeling in r.o. 3.3 overweegt:

3.3 Zoals eerder overwogen in de uitspraak van 7 september 2011, in zaak nr. 201003301/1/R2 mag bij de beoordeling of sprake is van significante gevolgen door stikstofdepositie in het kader van de vergunningverlening bij deze Natura 2000-gebieden worden uitgegaan van de situatie waarvoor reeds toestemming is verleend op de referentiedatum als bedoeld in artikel 19kd, derde lid, van de Nbw 1998. Onder het verlenen van toestemming als hiervoor bedoeld, moet naar het oordeel van de Afdeling in gevallen als deze de vergunning, dan wel de melding, krachtens de Wet milieubeheer of de daaraan voorafgaande Hinderwet worden verstaan. Het college is bij toepassing van artikel 19kd dan ook terecht uitgegaan van de vergunde situatie. Het betoog faalt.

Naar het oordeel van de Commissie treft het bezwaar op dit punt dan ook geen doel.

Voorts heeft bezwaarmaker niet of onvoldoende aannemelijk gemaakt in hoeverre artikel 27 van de voormalige Hinderwet en artikel 18.8 Wet milieubeheer in de weg staan aan vergunningverlening. Naar het oordeel van de Commissie treft het bezwaar ook op dit punt geen doel.

passende beoordeling en algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Gezien voormelde overwegingen kan de Commissie bezwaarmaker niet volgen in haar bezwaren dat het bestreden besluit in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de wet- en regelgeving genomen is, noch dat het project, gezien de toepassing van artikel 19kd Nbw 1998, ten onrechte niet passend is beoordeeld als bedoeld in de Nbw 1998.

In de visie van de Commissie is er geen aanleiding om over te gaan tot een vergoeding van de kosten van rechtsbijstand op de voet van artikel 7:15 Awb.

9. Advies

De Commissie adviseert uw college het bestreden besluit in stand te laten. Tevens adviseert de Commissie om geen vergoeding van de kosten van rechtsbijstand op de voet van artikel 7:15 Awb toe te kennen.

De Commissie voor bezwaar- en beroepschriften en klachten
van de provincie Fryslân,

mr. dr. voorzitter

mr. , secretaris